

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága mint felülvizsgálati bíróság a S. J. jogtanácsos által képviselt felperesnek (felperes címe) a dr. Nagy Zoltán ügyvéd (ügyvéd címe) által képviselt alperes (alperes címe) ellen megtérítés iránt a Gödöllői Városi Bíróságon 7.P.20.944/2005. számon megindított, és a Pest Megyei Bíróság 2.Pf.24.897/2007/22. számú közbenső ítéletével befejezett perében az alperes 4. sorszámú felülvizsgálati kérelme alapján tárgyaláson kívül meghozta a következő

k ö z b e n s ő í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős közbenső ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 5.000 (Ötezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az alperes a saját felülvizsgálati eljárási költségét maga viseli.

I n d o k o l á s :

Az alperes a tulajdonában lévő segédmotoros kerékpárral 2002. május 5. napján összeütközött a **P.M.** által vezetett személygépkocsival. A ... Rendőrkapitányság a 2002. június 22-én meghozott határozatával az alperest engedély nélküli vezetés, közúti közlekedés rendjének megzavarása és érvényes gépjármű felelősségbiztosítás nélküli közlekedés szabálysértése miatt pénzbírsággal sújtotta. A gépjármű tulajdonosának, **P.K.-nak** a bejelentése alapján a biztosító - figyelemmel a szabálysértési határozatban foglaltakra - az eljárás iratait a felperesnek küldte meg, aki a kárt megtérítette, majd az alperes eredménytelen felszólítását követően előterjesztett keresetében 1.108.120 forint, ennek 2002. december 12-től a kifizetés napjáig járó kamata, valamint perköltség megfizetésére kérte az alperes kötelezését.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Azt az álláspontot foglalta el, hogy **F.L.** valamint **M.Gy.** vallomásából

megállapíthatóan az alperes a kanyarodási szándékát irányjelzéssel már jelezte, amikor **P.M.** elkezdte az alperes motorkerékpárjának előzését. Értékelte dr. **N.J.** orvos, **Á.L.** és alperes tanúk vallomása alapján, hogy az alperesnek a baleset bekövetkezése után fájdalmai voltak ami miatt a felelősségét tévesen ismerte el. Elvetette a ... Rendőrkapitányság szabálysértési határozatában megállapított tényállást és azt az álláspontot foglalta el, hogy a baleset bekövetkezéséért a személygépkocsi vezetője a felelős, mert az előzési szándékát jelző segédmotor-kerékpárost bal oldalról előzte, amikor azt csak jobbról lehetett volna szabályosan megtenni.

A felperes fellebbezése alapján eljáró másodfokú bíróság közbenső ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és megállapította, hogy az alperes köteles a 2002. május 5. napján bekövetkezett balesetből származó kár megtérítésére. A másodfokú bíróság ítélezése kiindulási alapjául a műszaki szakértői véleményt fogadta el és ahhoz viszonyítva értékelte, hogy a motorkerékpár végállapota ismeretének hiányában számítható adattal nem határozható meg a haladás tényleges helye, és ahhoz viszonyította az alperes és az elsőfokú bíróság által értékelt tanúvallomásokat is. A megyei bíróság a tanúvallomásokat összevetette az alperes előadásával, a szakértői véleménynek az időintervallumra, a megtett útra valamint a rendőrségi helyszínrajz mért adataira vonatkozóan kifejtett álláspontjával, és ezeket együttesen értékelve arra a meggyőződésre jutott, hogy a számtalan ellentmondás mindkét tanú vallomását kétséggé teszi, ezért a két tanú vallomása a kanyarodás KRESZ szerinti szabályainak betartása tekintetében sem minősül kétségmentesnek. Az alperes terhére értékelte azt is, hogy a feljelentésben szóbeli felelősségét elismerte, dr. **N.J.** tanúvallomása pedig nem igazolta, hogy a baleset bekövetkezésekor az alperes olyan állapotba került, amely miatt nyilatkozata ne lenne figyelembe vehető.

A jogerős közbenső ítélet megváltoztatása és a felperes keresetének elutasítása érdekében az alperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős közbenső ítélet jogszabálysértését a Pp. 206.§ (1) bekezdésében foglaltakban jelölte meg. Előadta, hogy a perben és a szabálysértési határozattal szembeni kifogásában is azt állította, hogy a balesetért nem felelős, a helyszíni intézkedésekre pedig fájdalmai miatt nem emlékszik, mely utóbbi tényről **Á.L.M.** tanú és alperes tanúvallomása támasztotta alá, ezért a bíróság a rendőri jelentésben foglaltakat tévesen fogadta el. Szakértői eszközökkel nem lehetett megállapítani, hogy az alperes az irányjelzést mikor kezdte meg, erre azonban **F.L.** és **M.Gy.** tanúvallomásából lehet következtetni. A két tanú vallomásának egymással való összevetése iratellenes, okszerűtlen és logikátlan. Hivatkozott arra is, hogy a tanúk ismételt meghallgatását a másodfokú bíróság erre irányuló indítvány nélkül rendelte el, megsértve ezáltal a Pp. 164.§-át.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős közbenső ítéletet a felülvizsgálat Pp. 275.§ (2) bekezdésében meghatározott korlátai között vizsgálva megállapította, hogy az alperes rendkívüli perorvoslati kérelme nem megalapozott.

A Pp. 275.§ (2) bekezdésében szabályozott felülvizsgálat a jogerős ítélet jogkérdésben megmutatkozó hibáinak orvoslására szolgáló rendkívüli perorvoslat. Az ítéletben alapulvett, mérlegeléssel megállapított tényállás a felülvizsgálati eljárásban általában már nem vizsgálható, és nincs lehetőség a bizonyítás adatainak újabb egybevetésére és értékelésére. Felülmérlegelésre csak kivételesen, akkor kerülhet sor, ha a tényállás iratellenes, okszerűtlen következtetéseket vagy logikai ellentmondást tartalmaz. Mindez az adott esetben nem állapítható meg. A másodfokú bíróság a bizonyítékok helyes, a Pp. 206.§-ának megfelelő értékelésével állapította meg azt, hogy az alperes nem tartotta be a KRESZ-nek a kanyarodással kapcsolatos szabályait, továbbá, hogy **M. Gy.** és **F. L.** vallomása a per egyéb adataival is összevetve nem minősül egyértelmű bizonyítéknak. A bizonyítékok között, a tanúvallomások mellett a bíróság rendelkezésére állt a szabálysértési eljárás anyaga, valamint a Gödöllői Városi Bíróságnak az alperes kifogása alapján meghozott, a szabálysértési hatóság határozatát hatályában fenntartó végzése. A szabálysértési eljárás alapjául szolgáló jelentésben az alperes a felelősségét elismerte és az is megállapítható, hogy az alperes nem került olyan állapotba, amely a nyilatkozat megtételében akadályozta. A másodfokú bíróság az elsőfokú eljárásban már kihallgatott tanúk vallomását egymással ismételten, összefüggésében is értékelve megalapozott indokokkal vetette el. A szakértőnek az a megállapítása, miszerint nem zárható ki, hogy a baleset az alperes által előadottak szerint is megtörténhetett, még nem alkalmas annak igazolására, hogy a bekövetkezett balesetért a kárt okozó személygépkocsi vezetőt terheli a felelősség.

Az alperes a további felülvizsgálati hivatkozása kapcsán a Legfelsőbb Bíróság rámutat arra, hogy a már elrendelt és lefolytatott bizonyításnak a másodfokú eljárásban való megismétlése nem minősül hivatalbóli bizonyításnak, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 164.§-ában foglaltakat sem sértette meg.

A fentiek következtében a Legfelsőbb Bíróság a jogerős közbenső ítéletet a Pp. 275.§-ának (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta, és kötelezte az alperest a felperes felülvizsgálati eljárási költségének megfizetésére. [Pp. 207.§ (1) bekezdése, Pp. 78.§ (1) bekezdése, 32/2008. (VIII.22.) IM. rendelet (5) bekezdése]

Az alperes az általa lerótt felülvizsgálati eljárási illetékből és jogi képviselője munkadíjából álló felülvizsgálati perköltségét maga viseli.

Budapest, 2009. március 26.

Dr. Bőssinger Zsuzsanna a tanács elnöke s.k., Csánitzné Dr. Csiky Ilona előadó bíró s.k., Dr. Kiss Mária bíró s.k.

Sipos

a kiadmány hitelével:

tisztviselő